

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/45/2017
Identifikačné číslo spisu: 6115010078
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6115010078.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvinenej H. X. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Tk/1/2015, na neverejnom zasadnutí dňa 13. decembra 2017 v Bratislave, o dovolaní obvinenej H. X. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 04. mája 2016, sp. zn. 3To/25/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej H. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 03. decembra 2015, sp. zn. 1Tk/1/2015, bola obvinená H. X. uznaná vinnou pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1/ v období od 24. júna 2011 do 11. marca 2013 na viacerých miestach v okresoch Detva a Zvolen, vylákala od poškodených L. V. ml., Y. V., T. V. a Ing. L. P., viacero pôžičiek z dôvodu potreby vybavenia dedičstva po svojom nebohom strýkovi z Kanady, ktoré malo byť uložené v nešpecifikovanej švajčiarskej banke v peniazoch a zlate s tým, že potom ako dedičstvo v krátkej dobe získa, poškodeným pôžičky vráti, v čoho dôsledku od L. V. ml. týmto spôsobom vylákala v období od 24. júna 2011 do 20. februára 2013 pôžičky v celkovej výške 12.219,- Eur, od Y. V. v období od 17. januára 2012 do 27. februára 2013 vylákala pôžičky v celkovej výške 19.890,- Eur, od T. V. v období od 25. októbra 2011 do 11. marca 2013 vylákala pôžičky v celkovej výške 19.950,- Eur, v období od 25. októbra 2011 do 11. marca 2013 vylákala pôžičky od Ing. L. P. v celkovej výške 20.740,- Eur, pričom jej tvrdenia o existencii dedičstva sa nezakladali na pravde, H. X. požičané finančné prostriedky použila pre svoju osobnú potrebu a uvedeným konaním spôsobila L. V. ml., nar. XX. Y. XXXX škodu vo výške 12.219,- Eur, Y. V., nar. XX. T. XXXX a G. I., nar. XX. T. XXXX škodu vo výške 19.890,- Eur, T. V., nar. 26. januára 1949 a L. V. st., nar. 22. decembra 1945 spôsobila škodu vo výške 19.950,- Eur, Ing. L. P., nar. XX. T. XXXX spôsobila škodu vo výške 20.740,- Eur,

2/ v priebehu obdobia od 24. marca 2011 do 11. marca 2013 telefonicky, alebo prostredníctvom SMS správ vylákala od Q. T. finančné prostriedky vo forme pôžičky za účelom vybavovania dedičstva po nebohej Z. S., po ktorej mala zdediť finančné prostriedky vo výške cca 150.000,- Eur, zlaté tehly uložené v nešpecifikovaných švajčiarskych bankách a nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v Českej republike, ako aj ďalšie finančné prostriedky v celkovej výške cca 4.750,- Eur na dobíjanie kreditu easy karty, na zaplatenie leasingovej splátky za vozidlo a na nespresnené účely s tým, že tieto finančné prostriedky jej vráti z uvádzaného dedičstva s čím Q. T. súhlasila a ona sama, alebo prostredníctvom svojho syna tieto finančné prostriedky vložila na bankové účty uvedené H. X. a to na účet č. XXXXXXXXX/XXXX (vlastník H. X.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník X. P.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník W. P.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník L. V., nar. XX. Y. XXXX), v pobočkách bánk na území mesta Banská Bystrica, avšak skutočnosti o existencii dedičstva po zosnulej Z. S. a jeho vybavovaní sa nezakladali na pravde, H. X. požičané finančné prostriedky použila pre svoju osobnú potrebu, čím spôsobila Q. T., nar. XX. Y. XXXX škodu v celkovej výške 40.482,- Eur,

3/ v období od 21. júla 2011 do 02. februára 2013 telefonicky vylákala od L. Z. finančné prostriedky vo forme pôžičky za účelom vybavovania dedičstva po nebohej Z. S., s čím L. Z. súhlasil a požadované finančné prostriedky poskytol H. X. v celkovej výške 3.200,- Eur vložil na bankové účty uvedené H. X. a to na účet č. XXXXXXXXX/XXXX (vlastník H. X.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník X. P.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník W. P.) v pobočkách bánk na území mesta Banská Bystrica, pričom H. X. L. Z. prisľúbila, že tieto finančné prostriedky mu vráti z už spomínaného dedičstva, avšak skutočnosti o existencii dedičstva po zosnulej Z. S. a jeho vybavovaní sa nezakladali na pravde, H. X. požičané finančné prostriedky použila pre svoju osobnú potrebu, čím spôsobila L. Z., nar. XX. T. XXXX škodu v celkovej výške 1.600,- Eur,

4/ dňa 07. mája 2010 požiadala Q. T. o požičanie finančných prostriedkov vo výške 850,- Eur, ktoré mala H. X. použiť na zakúpenie letenky v súvislosti s vybavovaním dedičstva po nebohej Z. S., s čím Q. T. súhlasila a tieto jej poskytla, pričom H. X. Q. T. prisľúbila, že finančné prostriedky jej vráti zo spomínaného dedičstva, avšak skutočnosti o existencii dedičstva po zosnulej Z. S. a jeho vybavovaní sa nezakladali na pravde, H. X. požičané finančné prostriedky použila pre svoju osobnú potrebu a spôsobila tak Q. T., nar. XX. Y. XXXX škodu vo výške 850,- Eur.

Za to ju Okresný súd Banská Bystrica odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 5 a 8 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 46 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvinenú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenej povinnosť nahradiť poškodeným špecifikovaným v predmetnom rozsudku škodu.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodených špecifikovaných v predmetnom rozsudku súd odkázal so zvyškami ich nárokov na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

O odvolaniach obvinenej H. X. a krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol rozsudkom zo 04. mája 2016, sp. zn. 3To/25/2016, tak, že:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenú H. X. uznal vinnou zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. por., ktorého sa dopustila tak, že:

1/ v období od 24. júna 2011 do 11. marca 2013 na viacerých miestach v okresoch Detva a Zvolen, vylákala od poškodených L. V. ml., Y. V., T. V. a Ing. L. P., viacero pôžičiek z dôvodu potreby vybavenia dedičstva po svojom nebohom strýkovi z Kanady, ktoré malo byť uložené v nešpecifikovanej švajčiarskej banke v peniazoch a zlate s tým, že potom ako dedičstvo v krátkej dobe získa, poškodeným pôžičky vráti, v čoho dôsledku od L. V. ml. týmto spôsobom vylákala v období od 24. júna 2011 do 20. februára 2013 pôžičky v celkovej výške 16.860,- Eur, od Y. V. v období od 17. januára 2012 do 27. februára 2013 vylákala pôžičky v celkovej výške 20.090,- Eur, od T. V. v období od 25. októbra 2011 do 11. marca 2013 vylákala pôžičky v celkovej výške 24.020,- Eur, v období od 25. októbra 2011 do 11. marca 2013 vylákala pôžičky od Ing. L. P. v celkovej výške 28.380,- Eur, pričom jej tvrdenia o existencii dedičstva sa nezakladali na pravde, H. X. požičané finančné prostriedky použila pre svoju osobnú potrebu a uvedeným konaním spôsobila L. V. ml., nar. XX. Y. XXXX škodu vo výške 16.860,- Eur, Y. V., nar. XX. T. XXXX a G. I., nar. XX. T. XXXX škodu vo výške 20.090,- Eur, T. V., nar. XX. Y. XXXX a L. V. st., nar. XX. J. XXXX spôsobila škodu vo výške 24.020,- Eur, Ing. L. P., nar. XX. T. XXXX spôsobila škodu vo výške 28.380,- Eur,

2/ v priebehu obdobia od 24. marca 2011 do 11. marca 2013 telefonicky, alebo prostredníctvom SMS správy vylákala od Q. T. finančné prostriedky vo forme pôžičky za účelom vybavovania dedičstva po nebohej Z. S., po ktorej mala zdediť finančné prostriedky vo výške cca 150.000,- Eur, zlaté tehly uložené v nešpecifikovaných švajčiarskych bankách a nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v Českej republike, ako aj ďalšie finančné prostriedky v celkovej výške cca 4.750,- Eur na dobíjanie kreditu easy karty, na zaplatenie leasingovej splátky za vozidlo a na nespresnené účely s tým, že tieto finančné prostriedky jej vráti z uvádzaného dedičstva s čím Q. T. súhlasila a ona sama, alebo prostredníctvom svojho syna tieto finančné prostriedky vložila na bankové účty uvedené H. X. a to na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník H. X.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník X. P.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník W. P.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník L. V., nar. XX. Y. XXXX), v pobočkách bánk na území mesta Banská Bystrica, avšak skutočnosti o existencii dedičstva po zosnulej Z. S. a jeho vybavovaní sa nezakladali na pravde, H. X. požičané finančné prostriedky použila pre svoju osobnú potrebu, čím spôsobila Q. T., nar. XX. Y. XXXX škodu v celkovej výške 53.202,- Eur,

3/ v období od 21. júla 2011 do 02. februára 2013 telefonicky vylákala od L. Z. finančné prostriedky vo forme pôžičky za účelom vybavovania dedičstva po nebohej Z. S., s čím L. Z. súhlasil a požadované finančné prostriedky poskytol H. X. v celkovej výške 3.200,- Eur vložil na bankové účty uvedené H. X. a to na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník H. X.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník X. P.), na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (vlastník W. P.) v pobočkách bánk na území mesta Banská Bystrica, pričom H. X. L. Z. prisľúbila, že tieto finančné prostriedky mu vráti z už spomínaného dedičstva, avšak skutočnosti o existencii dedičstva po zosnulej Z. S. a jeho vybavovaní sa nezakladali na pravde, H. X. požičané finančné prostriedky použila pre svoju osobnú potrebu, čím spôsobila L. Z., nar. XX. T. XXXX škodu v celkovej výške 3.200,- Eur,

4/ dňa 07. mája 2010 požiadala Q. T. o požičanie finančných prostriedkov vo výške 850,- Eur, ktoré mala H. X. použiť na zakúpenie letenky v súvislosti s vybavovaním dedičstva po nebohej Z. S., s čím Q. T. súhlasila a tieto jej poskytla, pričom H. X. Q. T. prisľúbila, že finančné prostriedky jej vráti zo spomínaného dedičstva, avšak skutočnosti o existencii dedičstva po zosnulej Z. S. a jeho vybavovaní sa nezakladali na pravde, H. X. požičané finančné prostriedky použila pre svoju osobnú potrebu a spôsobila tak Q. T., nar. XX. Y. XXXX škodu vo výške 850,- Eur.

Za to ju Krajský súd v Banskej Bystrici odsúdil podľa § 221 ods. 4 Tr. por. s použitím § 38 ods. 2, 5 a 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. obvinenú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. obvinenej zároveň uložil ochranný dohľad na 2 (dva)

roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenej povinnosť nahradiť poškodeným špecifikovaným v predmetnom rozsudku škodu.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodených špecifikovaných v predmetnom rozsudku súd odkázal so zvyškami ich nárokov na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej H. X. zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý bol obvinenej H. X. doručený 25. mája 2016 a jej obhajkyňi 6. júna 2016, podala obvinená H. X. prostredníctvom obhajkyne, dňa 16. marca 2017 dovolanie na Okresnom súde Banská Bystrica.

Ako právny dôvod dovolania označila obvinená dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorého naplnenie vidí v nižšie uvádzaných skutočnostiach.

Základná skutková podstata trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. por. vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatel'a pokryté nielen to, že iného uvádza do omylu alebo využíva iného omyl, ale úmyselným zavinením páchatel'a musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce spôsobiť na cudzom majetku škodu a zároveň chce seba alebo iného obohatiť. Úmyselné zavinenie páchatel'a sa musí vzťahovať ku všetkým znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu a v prípade, ak sa úmysel vzťahuje len k niektorým z nich (napríklad uvádzanie iného do omylu), kým k iným je dané zavinenie len z nedbanlivosti (napríklad prípadné spôsobenie škody a prípadné obohatenie páchatel'a alebo niekoho iného), nemôže ísť o spáchanie trestného činu podvodu. V tejto súvislosti obvinená poukázala na rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T/74/2008.

Obvinená poukázala na to, že z dôkazov produkovaných v trestnom konaní, a to z výsluchov obvinenej, výsluchov samotných poškodených, z výpisov z účtov poškodených a z výpisov z účtu obvinenej jednoznačne vyplýva, že až do dňa nástupu na výkon trestu odňatia slobody, priebežne obvinená vracala všetkým poškodeným peniaze späť, prípadne uhrádzala za nich výdavky (splátky úveru, prípadne iné výdavky).

Pokiaľ obvinená priebežne vracala poškodeným peniaze, nemožno podľa obvinenej hovoriť o tom, že mala v úmysle sa na ich úkor obohatiť. Tento úmysel nebol jednoznačne preukázaný. Zo žiadnych dôkazov produkovaných v tomto konaní nevyplýva, že obvinená mala v úmysle spôsobiť poškodeným škodu, t. j. nevrátiť poškodeným finančné prostriedky. Preto je obvinená názoru, že jej konanie nespĺňa skutkovú podstatu trestného činu podvodu.

Obvinená vo vzťahu k poškodenej Q. T. uviedla, že túto neuviedla do omylu, nakoľko poškodená poskytla poškodenej peniaze za účelom úhrady jej záväzku voči pani Ďuríkovej, pričom poškodená použila peniaze na tento účel.

V prípade poškodeného L. V. ml. mal podľa obvineného okresný súd ako aj krajský súd konať so správcom menovaného, nakoľko bol naňho vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2K/3/2014 zo dňa 07. februára 2014, ktorý bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 30/14. Za správcu bola ustanovená JUDr. Zdenka Majerová Tökölyová. V zmysle § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii len ona bola oprávnená uplatniť nárok na náhradu škody v prípravnom konaní. V danom prípade mal teda podľa obvinenej súd konať so správcom a nie s pánom L. V. ml.

Obvinená rovnako namietla výšku škody ako si ustálil Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozsudku. Krajský súd v Banskej Bystrici svojím rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pokiaľ ide o výrok o treste, pričom uviedol, že mal za preukázateľné pôžičky najmenej v sume

145.752,- Eur. Takto ustálenú výšku škody obvinená namieta, pričom zdôrazňuje, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., tak aby zistili skutkový stav veci, neobstarali dôkazy, neobjasnili všetky okolnosti svedčiace v prospech ale aj v neprospech obvineného, nezdokumentovali všetky skutočnosti dôležité pre posúdenie konkrétneho prípadu, nedostatočne preverili výšku škody uplatnenú poškodenými. Obvinená v konaní predložila podrobný rozpis prijatých platieb ako aj vykonaných úhrad, z ktorých vyplýva výška pôžičiek od poškodených v sume 131.545,- Eur, z ktorej obvinená reálne uhradila na ich účet sumu vo výške 30.901,- Eur a zostávajúcu sumu vo výške 12.340,- Eur uhradila v ich prospech iným spôsobom. Obvinená v dovolaní uviedla, ktoré skutočnosti Krajský súd v Banskej Bystrici nezohľadnil pri určení výšky spôsobenej škody.

Zákonný znak skutkovej podstaty činu, ktorý sa obvinenej kladie za vinu, a ktorý nebol správne posúdený, a to spôsobenú škodu, ktorej výšku predpokladá Trestný zákon v § 237 ods. 4 písm. a) ako škodu veľkého rozsahu, t. j. minimálne vo výške 133.000,- Eur podľa § 125 Tr. zák., súd nesprávne určil. Zo skutočností uvádzaných obvinenou vyplýva, že ak by aj poškodeným vznikla škoda, táto dosiahla menšiu výšku, ktorá je pod hranicou predpokladanou konkrétnou skutkovou podstatou.

Dovolacia námietka smerujúca proti výroku o náhrade škody môže zodpovedať dovolaciemu dôvodu, pokiaľ je ním vytýkané porušenie hmotného práva, ktorým sa riadi režim náhrady škody (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, TR NS 34/2007-T 974).

Obvinená v závere zhrnula, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vidí v tom, že rozhodnutie súdov o jej vine je založené na nesprávnom právnom posúdení, pretože tak súd I. stupňa ako aj súd II. stupňa nesprávne vyhodnotili celú dôkaznú situáciu, dospeli k nesprávnej právnej závere o vine obvinenej a mal sa aplikovať procesný postup podľa § 285 Tr. por. a mala byť obvinená oslobodená spod obžaloby.

Navrhla preto, aby Najvyšší súd rozsudkom podľa § 386 ods. 1, 2 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v príslušných ust. § 371 Tr. zák., zrušil podľa § 386 a § 388 Tr. por. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 03. decembra 2015, sp. zn. 1Tk/1/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 04. mája 2016, sp. zn. 3To/25/2016 a vec vrátil Okresnému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie obvinenej H. X. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť s tým, že v podstate ide o subjektívne hodnotenie dôkazov zo strany obvinenej.

Obvinená sa k vyjadreniu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica nevyjadril.

K dovolaniu sa vyjadril aj poškodený Ing. L. P., pričom poukázal na nezrovnalosti vo vzťahu k jemu spôsobenej škode.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou H. X. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia;

správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K uvedenému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili sudy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenú v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúvanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že podstata väčšiny námietok dovolateľky spočíva v tom, že nimi spochybňuje hodnotenie jednotlivých dôkazov a v nadväznosti na to skutkové závery okresného a krajského súdu, pričom Najvyššiemu súdu v súlade s doposiaľ uplatnenou obhajobou predkladá vlastnú verziu skutkového deja vychádzajúcu z odchýlného hodnotenia vykonaných dôkazov. Nepochybne tak ide o skutkové námietky, ktoré vecne nezodpovedajú nielen obvinenou označenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ale ani žiadnemu z ďalších dôvodov dovolania uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia. Námietky skutkovej povahy sú totiž uplatniteľné iba v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., kedy je osobou oprávnenou na podanie dovolania výlučne minister spravodlivosti. Dovolací súd sa preto týmito skutkovými námietkami dovolateľov nezaoberal (pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 14/2015).

Dovolací súd môže v rámci tohto dovolacieho dôvodu len posudzovať, či sudy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Obvinená namietla v podanom dovolaní absenciu úmyslu „spôsobiť na cudzom majetku škodu“ a zároveň „seba alebo iného obohatiť.“

Skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku v predmetnej veci poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), 4 písm. a) Tr. zák., zo spáchania ktorého bola obvinená uznaná vinnou. Krajským súdom v Banskej Bystrici ustálená výška škody (145.752,- €), ktorým zistením je dovolací súd viazaný, presiahla sumu 133.000,- €, ktorú sumu v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. treba považovať už za škodu veľkého rozsahu. Z toho dôvodu bolo potrebné zistený skutok posudzovať už podľa ods. 4 príslušnej skutkovej podstaty, a preto námietky obvinenej nie sú opodstatnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinená skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnila ňou uvedený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., Najvyšší súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.